

Toediening van een vloeibare PK-meststof in de zaaivoor was op proefvelden niet rendabel.

VLOEIBARE MESTSTOFFEN ONDERZOCHT

Het IRS heeft het effect van een aantal vloeibare meststoffen onderzocht op de opbrengst en kwaliteit van suikerbieten. In dit artikel staan de belangrijkste uitkomsten.

Het laatste decennium is er sprake van een toenemend gebruik van vloeibare meststoffen in de bietenteelt. Het gaat hierbij met name om toediening van PK-meststoffen in de zaaivoor en van meststoffen met één of meer sporenelementen.

PK-meststoffen in de zaaivoor

In een aantal gewassen (bijvoorbeeld cichorei) zijn opbrengstverhogende effecten vastgesteld van toepassing van vloeibare PK-meststoffen in de zaaivoor en wordt dit ook geadviseerd. In de periode 2015 tot en met 2017 heeft het IRS onderzocht of toediening van dergelijke meststoffen in de zaaivoor ook voor suikerbieten mogelijk en rendabel is. Deze toediening is uitgevoerd in aanvulling op de gangbare bemesting. De belangrijkste conclusies van het onderzoek waren dat de in de proeven toegepaste vloeibare

PK-meststoffen weliswaar geen zoutschade van betekenis gaven, maar ook geen toename van de opbrengst en kwaliteit van de bieten opleverden.

Mn en B belangrijkste sporenelementen

De bekendste en belangrijkste sporenelementen voor suikerbieten zijn mangaan en borium. Mangaan vooral voor kalkrijke zavel- en kleigrond en voor zand- en dalgrond (lichte grond) met een hoge pH. Borium vooral voor lichte grond en in mindere mate lössgrond. Langdurig en vroeg optredend (vanaf vier- tot zesbladstadium van de bieten) mangaangebrek kan opbrengstderving geven, wat men met een of meerdere mangaanbespuitingen kan voorkomen. Ernstig en vroeg optredend boriumgebrek (vanaf circa half juli) kan tot € 900,- per hectare opbrengstderving geven. Boriumgebrek kan

men voorkomen door preventief 400 tot 500 gram borium per hectare te spuiten. Het beste tijdstip hiervoor is rondom het zaaien.

In de praktijk past men ook regelmatig een mix van sporenelementen toe, ongeacht gebrek of kans op gebrek aan één of meerdere sporenelementen. Onderzoek in de afgelopen jaren heeft uitgewezen dat een dergelijke handelswijze niet rendabel is op percelen zonder aantoonbare tekorten. Alleen op twee kleiperdelen tenderde een mix van (vooral) sporenelementen naar een wat hogere opbrengst. Op zandgrond was hier echter geen sprake van. Op basis van deze resultaten kan zeker geen algemeen geldend advies voor toepassing van een dergelijke meststof gegeven worden.

Peter Wilting